

POTAJIARENA

Bilintxek

93

«Astigarragako bikarioa omen zen
apaiz hura, Txoperena abizenez.
Gorputz haundiko gizona omen zen,
azkarra eta, jakina, apetitu
haundikoa.

Pilotan ere oso trebea izan behar
zuen, eta dirua jokatzera ere gustatzen
zitzaion nonbait.

Oiartzuna joaten zen, nahiz pilotan
jokatzera, nahiz apostuak egitera».

(A. Zabalak jasoa)

-1-

Egunaren izena
ez dakit nola zan,
baiño seiñalagarri
partidu bat bazan,
pelotan jokatzeko
Oiartzungo plazan;
nahi det nere orduko
gertaera esan,
hurrenguan beste bat
eskarmenta dezan.

-2-

Partidua jokatzez
bukatu zanian,
ostatura juan nintzan
zuzen zuzenian;
mahiera jana ekartzen
hasi ziranian,
apaiz bat serbitzen zan
aurren aurrenien,
makiña bat sartu zan
harren barrenian.

-3-

Zintzur ona zuela
klaro seiñaliak
eman zituen apaiz
barbantzu zaliak;
dozenaka tragatzen
zituen aliak,
maskatu ere gabe
tripazai jaliak,
halako aixa nola
antxua baliak.

-4-

Tragatutzen zituen
ihar ta heziak,
etziran haren diña
zetozen klasiak;
ekarri orduko zeuzkan
tripara pasiak
kortesia gabeko
txapela luziak;
harrek nahikua jan ta
ni berriz gosiak.

-5-

Nere ditxa guziak
badute ajia,
noski naiz Jaungoikuak
ahaztutzat lajia;
gosiak egin nuen
hango biajia,
kulpa duenarentzat
daukat korajia,
apaiz batek jan zuen
nere potajia.

-6-

Geroztik ostatuan
sartu ordurako
galdia egin gabe
ez det nik lajako:
egun hartan apaizik
ote dan harako;
ez apaiz jaun guziak
igual diralako,
baizik batek bildurra
sartu zidalako.